दानिएलचे पुस्तक - एकशे अठ्ठावन्नावा भाग

दर्शन उलगडणे: दानिएलमधील शोकाचे दिवस समजून घेणे

Jeff Pippenger
2024-03-25

> पारसाचा राजा कोरेश याच्या तिसऱ्या वर्षी, बेल्टशस्सर असे नाव असलेल्या दानिएलास एक गोष्ट प्रकट झाली; आणि ती गोष्ट सत्य होती, परंतु नेमलेला काळ दीर्घ होता; आणि त्याने ती गोष्ट समजली, आणि त्या दृष्टान्ताचे त्यास आकलन झाले. त्या दिवसांत मी दानिएल पूर्ण तीन आठवडे शोक करीत होतो. मी रुचकर भाकर खाल्ली नाही, मांस वा द्राक्षारस माझ्या मुखात गेला नाही, आणि पूर्ण तीन आठवडे संपेपर्यंत मी मुळीच स्वतःस अभिषेक केला नाही. आणि पहिल्या महिन्याच्या चोविसाव्या दिवशी, मी त्या मोठ्या नदीच्या काठी होतो, जी हिद्देकेल आहे. दानिएल 10:1–4.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अकराव्या अध्यायातील प्रतीकात्मक साडेतीन दिवसांच्या काळात, जेव्हा ते दोन साक्षीदार रस्त्यावर मृत पडलेले असतात, तेव्हा बेल्तेशस्सराला एक "गोष्ट" प्रकट केली जाते. यापूर्वी त्याला "दर्शन" (mareh) समजलेले होते; कारण नवव्या अध्यायात गाब्रिएल आधीच येऊन त्याला त्या दर्शनाची समज दिली होती.

> होय, मी प्रार्थना करीत बोलत असतानाच, आरंभीच्या दर्शनात मी ज्याला पाहिले होते तो मनुष्य गब्रिएल अतिशय वेगाने उडत येऊन संध्याकाळच्या अर्पणाच्या वेळी मला स्पर्श करून गेला. आणि त्याने मला बोध केला, माझ्याशी बोलला, आणि म्हणाला, हे दानिएल, तुला कुशलता व समज देण्यासाठी मी आता निघून आलो आहे. तुझ्या विनंत्यांच्या आरंभीच आज्ञा निघाली, आणि तुला दाखविण्यासाठी मी आलो आहे; कारण तू अत्यंत प्रिय आहेस; म्हणून हा विषय समजून घे, आणि दर्शनाचा विचार कर. दानिएल 9:21–23.

दानिएलने "आरंभीच्या दृष्टांतात पाहिलेला" "मनुष्य गॅब्रिएल" हा "चाझोन" म्हणजे भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या दृष्टांताचा निर्देश करीत आहे; आणि तो अध्याय आठमध्ये बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या दृष्टांताचे दानिएलला गॅब्रिएलने केलेल्या अर्थस्पष्टीकरणास संदर्भित करीत होता. परंतु "दृष्टांत," ज्याचा दानिएलने नंतर अध्याय नऊमध्ये विचार करावयाचा होता, तो "मारेह" म्हणजे प्रकट स्वरूपाचा दृष्टांत होता. त्यानंतर गॅब्रिएल दानिएलला दोन हजार तीनशे वर्षांच्या भविष्यवाणीचे ऐतिहासिक विश्लेषण देतो.

नववा अध्याय दारियसच्या पहिल्या वर्षी पूर्ण झाला. जेव्हा बेल्तशस्सर असे म्हणतो की, "सायरुसच्या तिसऱ्या वर्षी" त्याला "दर्शनाचे आकलन झाले होते," तेव्हा त्याने "मरेह" दर्शन दोन वर्षे समजलेले होते. "त्या दिवसांत" शोक करीत असताना बेल्तशस्सरला जी गोष्ट समजली, ती "thing," म्हणजे इब्री शब्द "dabar" होय; आणि ती दीर्घ होती, कारण नेमलेला काळ दोन हजार पाचशे वीस वर्षांचा होता.

दानिएलाला त्या "वस्तू"विषयी काही अंशी आधीच समजले होते, कारण नवव्या अध्यायात तो लेवीयविधी सव्वीस मधील प्रार्थना करीत होता, आणि तीच त्या "वस्तू"ची प्रार्थना आहे. "सात काळां"विषयी वाढलेला प्रकाश होता, जो बेल्टशस्सराला एकवीस दिवसांच्या शोककाळात समजू लागला; आणि त्या शोककाळातील दिवसांत "सात काळां"वर झालेली प्रकाशवृद्धी, 1856 मध्ये "सात काळां"वर झालेल्या वाढीव प्रकाशाचे प्रतिरूप ठरली. मिलराइट लोकांनाही "सात काळां"विषयी पूर्वीपासून माहिती होती, कारण त्यांनी त्याची घोषणा केली होती; परंतु त्यांच्या इतिहासातील ज्या नेमक्या टप्प्यावर ते फिलाडेल्फियन चळवळीतून लाओदिकीया चळवळीत प्रवेश करीत होते, त्या वेळी त्यांची परीक्षा घेण्यासाठी अधिक प्रकाश जोडला जाणार होता.

बेल्तेशस्सराच्या शोककाळाचे दिवस त्या भविष्यसूचक इतिहासाशी समांतर आहेत, जेव्हा फिलाडेल्फियन चळवळ १८५६ मध्ये लाओदिकीया चळवळीत परिवर्तित झाली, आणि त्यानंतर १८६३ मध्ये लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीत झाली. "सात काळां"विषयी वाढलेल्या प्रकाशाचा बेल्तेशस्सराचा आणि मिलराइटांचा इतिहास, तिसऱ्या

देवदूताच्या लाओदिकीया चळवळीचे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलाडेल्फियन चळवळीकडे झालेले संक्रमण, आणि शोककाळातील त्या दिवसांशी—जे विलंबाच्या काळात येतात—जुळून येतो; त्या वेळी "सात काळां"विषयी वाढलेला प्रकाश प्रकट केला जाणार होता.

बेल्तशस्सर हा दूत आणि चळवळ या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याच्या शोकाच्या दिवसांत दूताने "विषय" समजून घ्यावयाचा आहे, जो सत्य आहे, आणि नंतर २०२३ मध्ये मीखाएल जेव्हा दोन साक्षीदारांना पुनरुत्थित करतो, तेव्हा त्याने तो "विषय" एका चळवळीसमोर मांडावयाचा आहे.

हिब्रू शब्द "मारेह" (ख्रिस्ताच्या प्रकट स्वरूपाचे दर्शन), ज्याचे दानिएलला पहिल्या वचनात आकलन झाले असे ओळखले जाते, तो दानिएलच्या शेवटच्या दर्शनात चार वेळा सादर केला आहे. दोन वेळा त्याचा अनुवाद "दर्शन" असा केला आहे, आणि दोन वेळा "प्रकट स्वरूप" असा. पहिल्या वेळी दानिएल पहिल्या वचनात हा शब्द वापरतो, तेव्हा तो असे दर्शवितो की त्याला ते "दर्शन" समजले; परंतु उर्वरित तीन उल्लेख दानिएलने ते दर्शन अनुभवले हे दर्शवितात. सहाव्या वचनात, ख्रिस्ताचे मुख "विद्युल्लतेच्या 'प्रकट स्वरूपासारखे'" होते.

> आणि पहिल्या महिन्याच्या चोवीसाव्या दिवशी, मी हिद्देकेल नावाच्या महान नदीच्या काठी होतो; तेव्हा मी माझे डोळे वर करून पाहिले, आणि पाहा, तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेला एक पुरुष दिसला, ज्याच्या कंबरेस ऊफाजच्या शुद्ध सोन्याचा पट्टा बांधलेला होता: त्याचे शरीर वैदूर्यासारखे होते, त्याचे मुख विजेच्या प्रकाशासारखे, त्याचे डोळे अग्नीच्या दिव्यांसारखे, त्याचे हात व पाय घासून-पुसून उजळविलेल्या पितळीसारख्या वर्णाचे, आणि त्याच्या वचनांचा आवाज मोठ्या जनसमुदायाच्या आवाजासारखा होता. आणि मी दानिएल एकट्यानेच ते दर्शन पाहिले; कारण माझ्याबरोबर असलेल्या पुरुषांनी ते दर्शन पाहिले नाही; तरी त्यांच्यावर मोठा कंप आला, इतका की ते स्वतःला लपविण्यासाठी पळून गेले. म्हणून मी एकटाच उरलो, आणि हे महान दर्शन पाहिले; आणि माझ्यात काहीही बळ उरले नाही; कारण माझे सौंदर्य माझ्यात विकृत होऊन गेले, आणि माझ्यात काहीही शक्ती राहिली नाही. दानिएल १०:४–८.

"दर्शन" असा अनुवाद केलेला आणखी एक इब्री शब्द आहे; इब्री शब्द "मारेह" याची काही वैशिष्ट्ये आपण मांडून झाल्यानंतर त्याचा विचार करू. मागील वचनांत "appearance" असा जो शब्द आला आहे, तोच इब्री शब्द "मारेह" आहे. हाच शब्द सोळाव्या वचनात "दर्शन" असा अनुवादित केला आहे. सोळाव्या वचनात, ख्रिस्ताच्या दर्शनाने दानियेल शोकाकुल झाला आहे.

> आणि पाहा, मनुष्यपुत्रांच्या सदृश असा एक माझ्या ओठांना स्पर्श करून गेला; तेव्हा मी माझे तोंड उघडले, बोललो, आणि जो माझ्यासमोर उभा होता त्याला म्हटले, हे माझ्या प्रभो, दर्शनामुळे माझ्या वेदना माझ्यावर आल्या आहेत, आणि माझ्यात काहीही बळ उरलेले नाही. दानियेल 10:16.

"दुःखे" असा अनुवादित केलेल्या इब्री शब्दाचा अर्थ कडी असा आहे, आणि त्या वचनात दानिएलने पाहिलेल्या ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याच्या "दर्शनाने" एक कडी फिरली. भविष्यवाणीत "कडी" म्हणजे एक वळणबिंदू दर्शविते.

> "भूतकाळातील इतिहासातून शिकण्यासारखे धडे आहेत; आणि यांकडे लक्ष वेधले जाते, जेणेकरून सर्वांनी हे समजावे की देव आजही त्याच तत्त्वांवर कार्य करतो ज्यांवर तो सदैव कार्य करीत आला आहे. त्याच्या कार्यात आणि राष्ट्रांमध्येही त्याचा हात आज तसाच दिसून येतो, जसा सुवार्ता प्रथम एदेनमध्ये आदामास घोषित करण्यात आली त्या काळापासून तो सदैव दिसून आला आहे.
>
> "राष्ट्रांच्या आणि मंडळीच्या इतिहासात असे काही कालखंड असतात की जे निर्णायक वळणबिंदू ठरतात. देवाच्या प्रभारात, जेव्हा या विविध संकटप्रसंगी येतात, तेव्हा त्या समयाकरिता प्रकाश दिला जातो. तो स्वीकारला गेला तर आध्यात्मिक प्रगती होते; तो नाकारला गेला तर आध्यात्मिक अधःपतन आणि पूर्ण विनाश त्यानंतर येतो. प्रभूने आपल्या वचनात सुवार्तेच्या आक्रमक कार्याचे उलगडून दाखविले आहे, जसे ते भूतकाळात चालविले गेले आहे, आणि भविष्यकाळातही तसेच चालविले जाईल, अगदी अंतिम संघर्षापर्यंत, जेव्हा सैतानी शक्ती आपल्या शेवटच्या अद्भुत हालचाली करतील." Bible Echo, August 26, 1895.

सोळावे वचन बेल्तशस्सर ज्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करीत आहे, त्या इतिहासातील एका वळणबिंदूचे प्रतिनिधित्व करते. तो वळणबिंदू रिपब्लिकन शिंगासाठी (राष्ट्रासाठी) आणि प्रोटेस्टंट शिंगासाठी (चर्चसाठी) दोघांसाठी आहे. तो एका संकटकाळाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्या इतिहासासाठी विशेष प्रकाश दिला जातो तोच बिंदू दर्शवितो. दानिएलासाठी वळणबिंदू तेव्हा आला, जेव्हा दानिएलला तीन वेळांपैकी दुसऱ्यांदा “स्पर्श” करण्यात आला होता. दानिएलला तीन वेळा स्पर्श करण्यात येणार होता, आणि त्याला दुसऱ्यांदा स्पर्श करण्यात आला तो दानिएलासाठी एक वळणबिंदू होता; आणि तो वळणबिंदू त्या तीन वेळांपैकी दुसऱ्या वेळी होता, जेव्हा दानिएलने “mareh” दर्शन पाहिले.

> आणि पाहा, मनुष्यपुत्रांच्या साम्याप्रमाणे एकाने माझ्या ओठांना स्पर्श केला; मग मी माझे तोंड उघडले, व बोललो, आणि जो माझ्यासमोर उभा होता त्यास म्हटले, हे माझ्या प्रभू, दर्शनामुळे माझ्या वेदना माझ्यावर परत आल्या आहेत, आणि माझ्यात काहीही शक्ती राहिलेली नाही. दानियेल 10:16.

आपण त्या तीन स्पर्शांविषयी लवकरच विचार करणार आहोत. दानिएलाने “mareh” हा शब्द चार वेळा वापरला आहे; त्यांपैकी पहिल्यांदा त्याने दर्शन समजल्याची साक्ष दिली, आणि शेवटच्या तीन उल्लेखांत त्याने प्रत्यक्ष त्या स्वरूपाचे दर्शन पाहिले तेव्हाचा त्याचा अनुभव दर्शविला आहे. तिसऱ्यांदा तो त्या स्वरूपाच्या दर्शनाची ओळख अठराव्या वचनात करून देतो, जिथे त्याला तिसऱ्यांदा स्पर्श केला जातो.

> मग मनुष्यासारखा भासणारा एक पुन्हा येऊन मला स्पर्श करू लागला, आणि त्याने मला बळ दिले. दानियेल 10:18.

दुसऱ्या स्पर्शावेळी, सोळाव्या वचनात, जो “मराह” दृष्टान्ताचा दुसरा उल्लेख आहे, त्याचे बळ निघून जाते; परंतु तिसऱ्या स्पर्शावेळी त्याचे बळ पुन्हा पुनर्स्थापित होते. दहावे, सोळावे आणि अठरावे वचन यांत दानिएलास स्पर्श करण्यात येतो. सहाव्या वचनात दानिएल ख्रिस्ताचे प्राकट्य, आणि मग गब्रिएल, पाहतो; आणि दहाव्या वचनात गब्रिएल पहिल्यांदाच दानिएलास स्पर्श करतो.

> मग मी माझे डोळे वर उचलून पाहिले, आणि पाहा, तागाचे वस्त्र परिधान केलेला एक पुरुष दिसला, ज्याच्या कंबरेस ऊफाजच्या शुद्ध सोन्याचा पट्टा बांधलेला होता; त्याचे शरीर वैडूर्यमण्याप्रमाणे होते, त्याचे मुख विजेच्या तेजाप्रमाणे होते, त्याचे डोळे अग्नीच्या दिव्यांसारखे होते, त्याचे बाहू व त्याचे पाय पॉलिश केलेल्या पितळीसारख्या वर्णाचे होते, आणि त्याच्या शब्दांचा आवाज मोठ्या समुदायाच्या आवाजाप्रमाणे होता. आणि मी दानीएल एकट्यानेच हे दर्शन पाहिले; कारण जे पुरुष माझ्याबरोबर होते त्यांनी ते दर्शन पाहिले नाही; तरी त्यांच्यावर मोठी कंपकंपी आली, म्हणून ते लपून बसण्यासाठी पळून गेले. म्हणून मी एकटाच उरलो, आणि हे महान दर्शन पाहिले, आणि माझ्यात काहीही बळ उरले नाही; कारण माझे सौंदर्य माझ्यामध्ये भ्रष्टतेत परिवर्तित झाले, आणि माझ्यात काहीच शक्ती राहिली नाही.
>
> तरी मी त्याच्या वचनांचा आवाज ऐकला; आणि जेव्हा मी त्याच्या वचनांचा आवाज ऐकला, तेव्हा मी मुखाने भूमीकडे पडून गाढ झोपेत गेलो होतो. आणि पाहा, एका हाताने मला स्पर्श केला, आणि त्याने मला माझ्या गुडघ्यांवर व माझ्या हातांच्या तळव्यांवर उभे केले. आणि तो मला म्हणाला, हे दानीएल, अतिशय प्रिय मनुष्या, मी तुला सांगत असलेल्या वचनांचे आकलन कर, आणि सरळ उभा राहा; कारण आता मी तुझ्याकडे पाठविला गेलो आहे. आणि त्याने मला हे वचन सांगितल्यावर मी थरथरत उभा राहिलो. मग तो मला म्हणाला, हे दानीएल, भिऊ नकोस; कारण ज्या पहिल्या दिवसापासून तू समजून घेण्यासाठी आपले मन लावलेस, आणि आपल्या देवापुढे स्वतःला नम्र केलेस, त्या दिवसापासून तुझे शब्द ऐकले गेले, आणि मी तुझ्या शब्दांमुळे आलो आहे. परंतु पारसच्या राज्याच्या अधिपतीने मला एकवीस दिवस प्रतिकार केला; पण पाहा, मुख्य अधिपतींपैकी एक मिखाएल मला साहाय्य करण्यास आला; आणि मी तेथे पारसच्या राजांजवळ राहिलो. आता मी तुला हे समजावून सांगण्यासाठी आलो आहे की उत्तरकाळी तुझ्या लोकांवर काय येणार आहे; कारण हे दर्शन अजून अनेक दिवसांसाठी आहे. दानीएल 10:5–14.

मग सोळाव्या वचनात, दानिएलला दुसऱ्यांदा स्पर्श करण्यात येतो, जेव्हा तो ख्रिस्ताचे दर्शन पाहतो.

> आणि त्याने माझ्याशी असे शब्द बोलल्यावर मी माझे मुख भूमीकडे वळविले, आणि मी मूक झालो. आणि पाहा, मनुष्यपुत्रांच्या सदृश असा एक माझ्या ओठांना स्पर्श करून गेला; तेव्हा मी माझे तोंड उघडले आणि बोललो, आणि जो माझ्यासमोर उभा होता त्याला म्हणालो, हे माझ्या प्रभू, या दर्शनामुळे माझ्यावर वेदना आल्या आहेत, आणि माझ्यात काहीही बळ उरले नाही. कारण या माझ्या प्रभूचा सेवक या माझ्या प्रभूशी कसा बोलू शकेल? कारण माझ्याविषयी असे की, तत्क्षणी माझ्यात काहीही बळ उरले नाही, आणि माझ्यात श्वासही उरला नाही. दानियेल 10:15–17.

मग दानिएलला तिसऱ्यांदा स्पर्श करण्यात येतो, तो ख्रिस्ताच्या नव्हे तर गब्रिएलच्या प्रकट होण्याच्या वेळी.

> मग मनुष्याच्या स्वरूपासारखा दिसणारा एक पुन्हा येऊन मला स्पर्श करू लागला, आणि त्याने मला बळ दिले, आणि म्हणाला, “हे अति प्रिय मनुष्या, भिऊ नकोस; तुला शांती असो; बळकट हो, होय, बळकट हो.” आणि त्याने माझ्याशी बोलल्यावर मी बळकट झालो, आणि म्हणालो, “माझ्या प्रभूने बोलावे; कारण आपण मला बळ दिले आहे.” मग तो म्हणाला, “मी तुझ्याकडे कशासाठी आलो आहे हे तुला ठाऊक आहे काय? आणि आता मी परत जाऊन पारसाच्या अधिपतीशी युद्ध करीन; आणि मी निघून गेल्यावर, पाहा, ग्रीसचा अधिपती येईल. पण सत्याच्या शास्त्रात जे लिहिलेले आहे ते मी तुला दाखवीन; आणि या गोष्टींत माझ्याबरोबर ठाम उभा राहणारा तुमचा अधिपती मीखाएल याच्याखेरीज कोणीही नाही.” दानियेल 10:18–21.

दानीएलला तीन वेळा स्पर्श करण्यात आला, आणि पहिल्या व तिसऱ्या वेळेस त्याला देवदूत गॅब्रिएलने स्पर्श केला. दुसऱ्या वेळी त्याला ख्रिस्ताने स्पर्श केला. दानीएलने तोच हिब्रू शब्द चार वेळा वापरला; परंतु त्या चार वेळांपैकी पहिल्यांदा, पहिल्या वचनात, तो “दृष्टांत” त्याला समजला असे सांगत होता. एखादे सत्य समजणे महत्त्वाचे आहे, परंतु जसे त्याने उर्वरित तीन वेळा अनुभवले, तसे सत्याचा अनुभव घेणे याच्याशी ते एकसारखे नाही.

दानिएलच्या शोककाळाचे दिवस संपल्यावर त्याला त्या दर्शनाचा एक अनुभव देण्यात आला; त्या शोककाळाचे दिवस संपण्यापूर्वीच त्याला त्याची समज प्राप्त झाली होती. हा अनुभव तीन स्पर्शांनी दर्शविलेल्या तीन पायऱ्यांनी बनलेला आहे. पहिला आणि शेवटचा स्पर्श गॅब्रिएलद्वारे करण्यात आला, आणि मधला स्पर्श ख्रिस्ताद्वारे झाला. पहिला आणि शेवटचा स्पर्श हे हिब्रू वर्णमालेतील पहिले आणि शेवटचे अक्षर होते. त्या दुसऱ्या पायरीमध्ये, दानिएल आपल्या प्रभूशी असलेल्या संबंधात स्वतःची अवस्था एका बंडखोर पाप्याप्रमाणे ओळखतो, आणि म्हणून मधला स्पर्श बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करतो, जसे हिब्रू वर्णमालेतील तेराव्या अक्षराद्वारे दर्शविले जाते.

> “परंतु पेत्र त्या वेळी नौका किंवा माल यांकडे अजिबात लक्ष देत नव्हता. त्याने आजवर पाहिलेल्या इतर कोणत्याही चमत्कारापेक्षा हा चमत्कार त्याच्यासाठी दैवी सामर्थ्याचे प्रकटीकरण होता. येशूमध्ये त्याने अशा एका व्यक्तीस पाहिले, ज्याच्या अधीन संपूर्ण निसर्ग होता. देवत्वाच्या उपस्थितीने त्याचे स्वतःचे अपवित्रत्व उघड केले. आपल्या स्वामीवरील प्रेम, स्वतःच्या अविश्वासाबद्दलची लज्जा, ख्रिस्ताच्या नम्र अवतरणाबद्दलची कृतज्ञता, आणि सर्वांत महत्त्वाचे म्हणजे, अनंत पवित्रतेच्या उपस्थितीत आपल्या अशुद्धतेची जाणीव—या सर्वांनी तो भारावून गेला. त्याचे सोबती जाळ्यातील मासे सावरत असताना, पेत्र तारणाऱ्याच्या चरणी पडला आणि उद्गारला, ‘प्रभु, माझ्यापासून दूर जा; कारण मी पापी मनुष्य आहे.’”
>
> “तीच दैवी पवित्रतेची उपस्थिती होती, जिने संदेष्टा दानियेल याला देवदूतासमोर मृतप्राय पडण्यास भाग पाडले होते. त्याने म्हटले, ‘माझे सौंदर्य माझ्यात भ्रष्टतेत परिवर्तित झाले, आणि माझ्यात काहीही सामर्थ्य उरले नाही.’ तसेच, यशयाने प्रभूचे तेज पाहिले तेव्हा तो उद्गारला, ‘हाय माझे! कारण मी नष्ट झालो आहे; कारण मी अशुद्ध ओठांचा मनुष्य आहे, आणि अशुद्ध ओठांच्या लोकांच्या मध्ये मी राहतो; कारण माझ्या डोळ्यांनी राजाला, सेनाधीश परमेश्वराला, पाहिले आहे.’ दानियेल 10:8; यशया 6:5. मानवजात, तिच्या दुर्बलतेसह आणि पापासह, दैवी परिपूर्णतेच्या विरोधात उभी राहिली, आणि त्याला स्वतःमध्ये सर्वथा उणेपणा व अपवित्रता जाणवली. ज्यांना देवाच्या महानतेचे आणि महिम्याचे दर्शन देण्यात आले आहे, त्या सर्वांच्या बाबतीत असेच झाले आहे.”

> “पेत्र उद्गारला, ‘माझ्यापासून दूर जा; कारण मी पापी मनुष्य आहे;’ तरीही तो येशूच्या चरणांशी चिकटून राहिला, कारण त्याला असे वाटत होते की तो त्याच्यापासून विभक्त होऊ शकत नाही. तारणाऱ्याने उत्तर दिले, ‘भिऊ नकोस; यापुढे तू मनुष्यांना धरशील.’ यशयाने देवाची पवित्रता व स्वतःची अयोग्यता पाहिल्यानंतरच त्याच्यावर दैवी संदेशाची जबाबदारी सोपविण्यात आली. पेत्राला आत्मत्यागाकडे व दैवी सामर्थ्यावर अवलंबून राहण्याकडे नेल्यानंतरच त्याला ख्रिस्तासाठीच्या आपल्या कार्याचे बोलावणे प्राप्त झाले.” The Desire of Ages, 246.

“मारेह” दृष्टान्त हा ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याचा दृष्टान्त आहे, परंतु दानियेलाने हा शब्द दुसऱ्या व चौथ्या वेळी वापरला तेव्हा देवदूत गब्रिएल त्याद्वारे दर्शविला आहे. पहिल्या वेळी, बेल्टशस्सराला तो दृष्टान्त समजला होता, असे विधान आहे; परंतु शेवटच्या तीन वेळा दानियेल स्वतः तो दृष्टान्त अनुभवत असल्याचे दर्शवितात. दानियेल ज्या तीन वेळा तो दृष्टान्त अनुभवतो, त्या प्रत्येक वेळी त्याला स्पर्शही केला जातो.

पहिल्यांदा गॅब्रिएलने त्याला स्पर्श केला तो त्याने महिमामंडित ख्रिस्ताचे दर्शन पाहिल्यानंतर; आणि त्या अनुभवामुळे तो “माझ्या मुखावर गाढ झोपेत, आणि माझे तोंड भूमीकडे” असा पडून राहिला. त्या दर्शनाने एक विलगीकरण निर्माण केले होते; कारण जे त्याच्याबरोबर होते त्यांनी “ते दर्शन पाहिले नाही; पण त्यांच्यावर मोठा कंप आला, म्हणून ते लपण्यासाठी पळून गेले.” पहिल्या निराशेत, यिर्मया “देवाच्या हातामुळे एकटाच बसला,” आणि बेल्तेशस्सरमध्ये “काहीही बळ उरले नाही,” “कारण” त्याचे “सौंदर्य माझ्यामध्ये भ्रष्टतेत परिवर्तित झाले, आणि” त्याने “काहीही बळ राखले नाही.”

गॅब्रिएलने त्याला प्रथमच स्पर्श केल्यानंतर, गॅब्रिएलने दानिएलला आपल्या गुडघ्यांवर आणि हातांच्या तळव्यांवर बसविले. त्यानंतर त्याने दानिएलला आपण सांगत असलेले शब्द समजून घेण्याची आणि उभे राहण्याची आज्ञा केली; आणि तो थरथरत असला तरी त्याने तसे केले. मग गॅब्रिएल दानिएलच्या शोककाळातील त्या एकवीस दिवसांत काय घडले याचे स्पष्टीकरण देतो. त्याने सांगितले की पर्शियाच्या राजांशी एकवीस दिवस झुंज दिल्यानंतर, मिखाएल युद्धात सहभागी होण्यासाठी स्वर्गातून खाली आला; आणि मग गॅब्रिएल दानिएलच्या प्रार्थनांना उत्तर देण्यासाठी आणि दानिएलला “what shall befall thy people in the latter days” हे समजावून सांगण्यासाठी आला. मिखाएल स्वर्गातून खाली आला तेव्हा, गॅब्रिएलला दानिएलला अंतिम दिवसांविषयी समजावून सांगण्यासाठी पाठविण्यात आले.

गेब्रिएलचे स्पष्टीकरण दानिएलाला एकवीस दिवसांच्या शोककाळाच्या शेवटी देण्यात आले; आणि प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या ओळीनुसार ओळीच्या अनुप्रयोगात, ते त्या वेळेस दर्शविते, जेव्हा यहेज्केल अध्याय सदतीसमध्ये मृत हाडांना दोनदा भविष्यवाणी करण्याची आज्ञा दिली जाते, जेणेकरून त्या दोघा संदेष्ट्यांना त्यांच्या थडग्यांतून उभे केले जाईल. हे तेव्हा घडते, जेव्हा मिखाएल स्वर्गातून खाली उतरतो आणि यहूदा या पुस्तकात सैतानाशी संवाद करण्यास नकार देत असताना मोशेच्या देहाचे पुनरुत्थान करतो. गेब्रिएलने शोककाळाच्या दिवसांचा आढावा दिल्यानंतरही दानिएलाला अजून दोन वेळा स्पर्श केला जाणार आहे.

गब्रिएल बोलून झाल्यावर दानिएलाने “आपले मुख भूमीकडे वळविले, आणि तो मुक झाला”; आणि मग स्वतः ख्रिस्ताने दानिएलाच्या “ओठांना स्पर्श केला”; त्यानंतर दानिएलाने “आपले तोंड उघडले, आणि बोलला, आणि माझ्यासमोर उभ्या असलेल्या त्यास म्हणाला, हे माझ्या प्रभू, या दर्शनामुळे माझे दु:ख माझ्यावर आले आहे, आणि माझ्यात काहीही बळ उरले नाही. कारण या माझ्या प्रभूचा दास या माझ्या प्रभूशी कसा बोलू शकेल? कारण माझ्याबद्दल असे आहे की, तत्क्षणी माझ्यात काहीही बळ उरले नाही, आणि माझ्यात श्वासही उरला नाही.”

ख्रिस्ताला पाहण्याचा व त्याच्याशी बोलण्याचा अनुभव दानिएलला धुळीत मिळवून नम्र करतो. तो मूक झाला होता, आणि ख्रिस्ताने त्याच्या ओठांना स्पर्श केला नसता तर तो तसाच राहिला असता, जसे यशयाच्या ओठांना वेदीवरील निखाऱ्याने स्पर्श करण्यात आला होता.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“यशयाने आपल्या प्रभूच्या गौरव व महिमेचे हे प्रकटीकरण पाहिले, तेव्हा तो देवाच्या शुद्धतेची व पवित्रतेची जाणीव होऊन पूर्णपणे भारावून गेला. त्याच्या सृष्टीकर्त्याच्या अतुलनीय परिपूर्णतेचा आणि ज्यांच्यामध्ये तो स्वतःही दीर्घकाळ गणला गेला होता त्या इस्राएल व यहूदा येथील निवडलेल्या लोकांच्या पापमय आचरणाचा विरोध किती तीव्र होता! ‘हाय, माझे किती दुर्दैव!’ तो उद्गारला; ‘कारण मी नष्ट झालो आहे; कारण मी अशुद्ध ओठांचा मनुष्य आहे, आणि मी अशुद्ध ओठांच्या लोकांच्या मध्ये राहतो; कारण माझ्या डोळ्यांनी सैन्यांचा परमेश्वर, राजाला पाहिले आहे.’ पद ५. जणू काही अंतःपवित्रस्थानातील दैवी सान्निध्याच्या पूर्ण प्रकाशात उभा राहून, त्याने हे जाणले की, जर तो आपल्या स्वतःच्या अपूर्णतेवर व असमर्थतेवर सोडून दिला गेला, तर ज्यासाठी त्याला बोलाविण्यात आले होते ते कार्य पूर्ण करण्यास तो सर्वथा असमर्थ ठरेल. परंतु त्याच्या क्लेशातून त्याला मुक्त करण्यासाठी आणि त्याच्या महान कार्यासाठी त्याला तयार करण्यासाठी एक सेराफ पाठविण्यात आला. वेदीवरून घेतलेला जिवंत निखारा त्याच्या ओठांवर ठेवण्यात आला, आणि हे शब्द उच्चारण्यात आले, ‘पाहा, याने तुझ्या ओठांना स्पर्श केला आहे; आणि तुझे अधर्म दूर करण्यात आले आहे, व तुझे पाप शुद्ध करण्यात आले आहे.’ तेव्हा देवाचा आवाज ऐकू आला, ‘मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल?’ आणि यशयाने उत्तर दिले, ‘मी येथे आहे; मला पाठवा.’ पदे ७, ८.”

“स्वर्गीय दूताने प्रतीक्षेत असलेल्या संदेशवाहकास आज्ञा केली, ‘जा, आणि या लोकांना सांग, तुम्ही खचितच ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि खचितच पाहाल, पण ग्रहण करणार नाही. या लोकांचे हृदय जाड कर, आणि त्यांचे कान जड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटून टाक; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आणि आपल्या कानांनी ऐकतील, आणि आपल्या हृदयाने समजतील, आणि परिवर्तित होतील, आणि बरे केले जातील.’ वचने ९, १०.”

“संदेष्ट्याचे कर्तव्य स्पष्ट होते; प्रचलित दुष्ट प्रवृत्तींच्या विरोधात त्याने आपला आवाज उंचावून निषेध करायचा होता. परंतु आशेच्या काही आश्वासनाविना हे कार्य हाती घ्यावयास तो कचरला. ‘प्रभु, किती काळ?’ त्याने विचारले. पद ११. तुझ्या निवडलेल्या लोकांपैकी कोणीही कधी समजून घेणार नाही, पश्चात्ताप करणार नाही आणि बरे होणार नाही काय?”

“भ्रमिष्ट यहूदाच्या वतीने त्याच्या आत्म्यावर असलेला भार व्यर्थ ठरणार नव्हता. त्याचे ध्येय पूर्णपणे निष्फळ होणार नव्हते. तरीही, अनेक पिढ्यांपासून वाढत आलेली दुष्टता त्याच्या काळात दूर केली जाऊ शकत नव्हती. आपल्या संपूर्ण आयुष्यभर त्याने धीराचा, साहसी शिक्षक—विनाशाचा नव्हे तर आशेचाही संदेष्टा—असले पाहिजे. अखेरीस दैवी हेतू पूर्ण झाल्यावर, त्याच्या प्रयत्नांचे, आणि देवाच्या सर्व विश्वासू दूतांच्या परिश्रमांचे, संपूर्ण फळ प्रकट होईल. एक अवशेष तारला जाईल. हे घडून यावे म्हणून, बंडखोर राष्ट्राला इशारा आणि विनंती यांचे संदेश दिले गेले पाहिजेत, असे परमेश्वराने घोषित केले: ‘जोपर्यंत नगरे रहिवाशिवाय उजाड होत नाहीत, आणि घरे मनुष्यावाचून होत नाहीत, आणि देश पूर्णपणे ओसाड होत नाही, आणि परमेश्वर मनुष्यांना दूर दूर नेऊन ठेवत नाही, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होत नाही.’ वचन ११, १२.”

“ज्यांनी पश्चात्ताप केला नव्हता त्यांच्यावर येऊ घातलेले हे कठोर न्याय,—युद्ध, निर्वासन, दडपशाही, राष्ट्रांमध्ये सत्ता व मानप्रतिष्ठा यांचा लोप,—हे सर्व या हेतुने येणार होते की, ज्यांना त्यांत रुष्ट झालेल्या देवाचा हात ओळखता येईल, त्यांना पश्चात्ताप करण्यास प्रवृत्त व्हावे. उत्तरेकडील राज्यातील दहा वंश लवकरच राष्ट्रांमध्ये विखुरले जाणार होते आणि त्यांची नगरे ओसाड पडणार होती; वैरी राष्ट्रांची संहारक सैन्ये त्यांच्या देशावर पुन्हा पुन्हा झडप घालणार होती; अगदी यरुशलेमसुद्धा शेवटी पाडले जाणार होते, आणि यहूदा बंदिवासात नेला जाणार होता; तरीही प्रतिज्ञाप्राप्त देश सर्वस्वी व सदासर्वकाळ त्यागलेला राहणार नव्हता. स्वर्गीय अभ्यागताने यशयाला दिलेले आश्वासन असे होते: ‘In it shall be a tenth, And it shall return, and shall be eaten: As a teil tree, and as an oak, Whose substance is in them, when they cast their leaves: So the holy seed shall be the substance thereof.’ Verse 13.”

“देवाच्या उद्देशाच्या अंतिम परिपूर्तीची ही खात्री यशयाच्या अंतःकरणात धैर्य निर्माण करणारी ठरली. जरी पृथ्वीवरील सत्ता यहूदाविरुद्ध उभ्या ठाकल्या, तरी काय? जरी परमेश्वराच्या दूताला विरोध व प्रतिकार सहन

करावा लागला, तरी काय? यशयाने राजाला, सेनाधीश परमेश्वराला, पाहिले होते; त्याने सेराफिमांचे हे गीत ऐकले होते, ‘संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे;’ त्याला हे वचन प्राप्त झाले होते की, यहोवाचे भरकटलेल्या यहूदाला दिलेले संदेश पवित्र आत्म्याच्या दोषदर्शक सामर्थ्याबरोबर असतील; आणि त्या संदेष्ट्याला त्याच्यासमोरील कार्यासाठी बळ प्राप्त झाले. वचन ३. आपल्या दीर्घ व कष्टसाध्य सेवाकार्यात त्याने या दृष्टांताची स्मृती आपल्या बरोबर ठेवली. साठ वर्षे किंवा त्याहून अधिक काळ तो यहूदाच्या संततीसमोर आशेचा संदेष्टा म्हणून उभा राहिला, आणि मंडळीच्या भावी विजयाविषयीच्या आपल्या भविष्यवाण्यांत अधिकाधिक धैर्यवान होत गेला.” Prophets and Kings, 307–310.